

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **V. Ch.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 8. 2004, č. j. 60 Az 50/2004 – 21,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě shora označeným rozsudkem zamítl žalobu podanou žalobcem proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 2. 2004, č. j. OAM-382/VL-18-03-2004, jímž byla jako zjevně nedůvodná zamítnuta žádost žalobce o udělení azylu podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákona o azylu). Správní orgán dospěl k závěru, že žadatel o azyl neuváděl skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být v zemi původu vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu, tedy za uplatňování politických práv a svobod, ale jen skutečnosti svědčící o problémech se soukromými osobami, které jsou pro posouzení žádosti o azyl irelevantní. Jeho žádost o udělení azylu musela být proto jako zjevně nedůvodná zamítnuta.

Krajský soud v Ostravě po přezkoumání věci dospěl k závěru, že správní orgán při svém rozhodování vycházel ze spolehlivě zjištěného stavu věci a na jeho základě vyvodil správné skutkové i právní závěry, s nimiž se soud ztotožnil.

Proti výše uvedenému rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas kasační stížnost, v níž uvedl, že s usnesením soudu nesouhlasí, neboť jeho výrok je v rozporu se zákonem. Dále uvedl, že nezákonnost napadeného rozsudku spatřuje v nesprávném posouzení právní otázky soudem, dovolával se tedy důvodu uvedeného v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“). Zdůrazňoval, že v případě svého návratu na Ukrajinu bude zde vystaven značným těžkostem. Žádal, aby vzhledem k tomu, že v řízení o kasační stížnosti je zastoupení advokátem povinné, mu byl tento zástupce ustanoven soudem, neboť sám nemá právnické vzdělání a nemá ani dostatek finančních prostředků k úhradě odměny advokátovi. Navrhoval, aby Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek Krajského soudu v Ostravě č. j. 60 Az 50/2004 – 21 a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení a aby přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 1. 10. 2004 poukázal na vady podané kasační stížnosti, zejména absenci údaje o dni doručení napadeného rozhodnutí stěžovateli, nesprávné označení napadeného rozsudku soudu, jakož i nesprávné označení napadeného rozhodnutí správního orgánu. Popřel oprávněnost podané kasační stížnosti s tím, že jak jeho rozhodnutí ve věci azylu, tak i rozsudek soudu, byly vydány v souladu s právními předpisy. Navrhoval odmítnutí kasační stížnosti pro neodstranění vad podání, nebo její zamítnutí a nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti pro nedůvodnost.

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 7. 10. 2004, č. j. 60 Az 50/2004 – 26 nepřiznal žalobci (stěžovateli) osvobození od soudních poplatků a nevyhověl jeho žádosti o ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti. Poukázal v tomto směru na ustanovení § 35 odst. 7 s. ř. s., podle něhož žalobci, u něhož jsou splněny předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to potřeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit zástupce, jímž může být i advokát. Stěžovatel však vzhledem k doloženým majetkovým poměrům nespĺňuje podmínky pro osvobození od soudních poplatků ve smyslu § 138 odst. 1 o. s. ř. a § 64 s. ř. s., neboť jeho průměrný měsíční výdělek činí 10.000 až 12.000 Kč, disponuje hotovostí ve výši 15.000 Kč a je podporován svými rodiči. Za tohoto stavu nelze žalobce považovat za občana sociálně potřebného ve smyslu § 1 zákona č. 482/1991 Sb., přičemž v úvahu je třeba podle krajského soudu vzít též pravděpodobnou výši nákladů vynakládaných k provedení potřebných úkonů advokátem pro zastupování žalobce v řízení o kasační stížnosti, kde odměna za jeden úkon právní služby činí podle příslušných ustanovení advokátního tarifu 1000 Kč a paušální náhrada výdajů náležejících k jednomu úkonu 75 Kč; uvedené finanční prostředky je žalobce schopen uhradit ze svých příjmů.

Stěžovatel proti tomuto usnesení Krajského soudu v Ostravě kasační stížnost nepodal.

Usnesením ze dne 14. 1. 2005, č. j. 60 Az 50/2004 – 38, soud vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doložil do spisu plnou moc udělenou advokátovi, který ho bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti před Nejvyšším správním soudem. Stěžovatel byl poučen, že podmínkou řízení o kasační stížnosti je podle § 105 odst. 2 s. ř. s. povinné zastoupení advokátem, nemá-li sám vysokoškolské vzdělání vyžadované podle zvláštních předpisů pro výkon advokacie. Současně byl poučen, že v případě nevyhovění výzvě k doložení plné moci udělené advokátovi, bude řízení o kasační stížnosti podle § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítnuto. Zmíněné usnesení bylo doručeno do vlastních rukou žalobce, jak vyplývá ze záznamu na dodejce pošty od obálky, v níž bylo usnesení doručováno, dne 7. 2. 2005. Datum převzetí písemnosti je potvrzeno podpisem stěžovatele.

Stěžovatel v soudem stanovené lhůtě na výzvu nereagoval a plnou moc udělenou advokátovi pro řízení o kasační stížnosti nepředložil. Ostatně tak neučinil ani později a spis byl proto Krajským soudem v Ostravě předložen Nejvyššímu správnímu soudu, jemuž byl doručen dne 21. 4. 2005.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí jen tehdy, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Stěžovatel vystupuje v přezkumném řízení soudním jako fyzická osoba, která podle obsahu spisu nemá předepsané vysokoškolské právnické vzdělání (sám stěžovatel tuto skutečnost uvádí v kasační stížnosti). Z toho je nutno dovodit, že musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, jak jej o tom opakovaně řádně poučil již Krajský soud v Ostravě, poté, co předchozí žádost stěžovatele o ustanovení advokáta zamítl uvedený soud z důvodů výše již vysvětlených. Stěžovatel však na výzvu soudu k odstranění tohoto nedostatku podmínky řízení v soudem stanovené lhůtě a ostatně ani později (až do vydání tohoto usnesení Nejvyšším správním soudem) nereagoval. Přitom byl Krajským soudem v Ostravě ve výzvě výslovně upozorněn na to, že nebude-li nedostatek povinného zastoupení odstraněn, bude řízení o kasační stížnosti odmítnuto.

Za této situace nutno uzavřít, že stěžovatel neodstranil nedostatek povinného zastoupení v řízení o kasační stížnosti a nelze proto v tomto řízení pokračovat. Nejvyššímu správnímu soudu pak nezbylo, než pro tento nedostatek podmínek řízení ve smyslu ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. kasační stížnost odmítnout, aniž by se mohl zabývat její věcnou důvodností.

Stěžovatel v kasační stížnosti požádal o přiznání odkladného účinku. Za situace, kdy byla kasační stížnost odmítnuta pro nedostatek povinného zastoupení advokátem, se Nejvyšší správní soud tímto návrhem již zabývat nemohl.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo Nejvyšším správním soudem za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. května 2005

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu